

HØJESTERETS DOM

afsagt mandag den 28. oktober 2019

Sag 68/2019

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Berit Ernst, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Lyngby den 16. november 2018 og af Østre Landsrets 21. afdeling den 15. februar 2019.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Marianne Højgaard Pedersen, Vibeke Rønne, Henrik Waaben og Jan Schans Christensen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om formildelse af den idømte straf og frifindelse for udvisning.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om skærpelse af straffen og stadfæstelse af udvisningen.

Forurettede, F, har nedlagt påstand om, at T yderligere skal betale godtgørelse med 20.000 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3.

T har heroverfor påstået frifindelse.

Anbringender

T har til støtte for påstanden om formildelse af straffen anført navnlig, at landsretten har fastsat fællesstraffen for højt, selv om der skal tages hensyn til den strafskærpelse, der skete ved lov nr. 358 af 29. april 2018. Der er ikke taget hensyn til hans unge alder.

T har til støtte for påstanden om frifindelse for udvisning anført bl.a., at udvisning for bestandig vil været i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og EU's opholdsdirektivs artikel 27 og artikel 28.

Han kom til Danmark som barn og er opvokset her i landet, hvor hans forældre og søskende også bor. Han har samlet haft lovligt ophold her i landet i knap 8 år.

Da han er mindreårig, tilhører han en af de persongrupper, som ifølge fast praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol nyder størst beskyttelse mod udvisning efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Der skal således foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, da han har begået kriminaliteten som mindreårig. Der skal bl.a. tages særligt hensyn til hans interesser og hans muligheder for reintegration, jf. præmis 82 og 83 i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Maslov mod Østrig (sag 1638/03).

Han er i dag 17 år og har ingen tilknytning af betydning til Pakistan, da hans eneste tilknytning er ferieophold og nogle familiemedlemmer på moderens side, som han ikke længere har kontakt til. Han kan hverken læse eller skrive sproget i Pakistan.

Det bør tillægges betydning, at hans tidligere kriminalitet hverken har medført advarsel eller betinget udvisning.

Det skal endvidere tillægges vægt, at han under sit ophold på anbringelsesstedet har udvist et positivt engagement, været socialt velfungerende og undgået konflikter med andre. Han har dermed vist, at han er i stand til at lægge sine kriminelle aktiviteter bag sig.

Udvisning af ham vil således udgøre en krænkelse af hans ret til privat- og familieliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, ligesom udvisning vil være i strid med EU's opholdsdirektivs artikel 27 og artikel 28.

En udvisning vil endvidere være i strid med FN's Børnekonventions artikel 3 om, at barnets tarv altid skal komme i første række, artikel 6, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne i videst mu-

ligt omfang skal sikre barnets udvikling, samt artikel 9, stk. 1 og 3, om retten for et barn til at opretholde regelmæssig personlig og direkte forbindelse til en eller begge forældre.

Anklagemyndigheden har til støtte for påstanden om skærpelse anført navnlig, at der er tale om et groft, umotiveret overfald begået i forening med flere uidentificerede gerningsmænd, at T har anvendt kniv mod brystregionen, og at forurettede som følge heraf kom i livsfare. Hertil kommer, at forholdet er begået ganske kort tid efter, at T blev løsladt fra afsoning af en dom for røveri og vold.

Til støtte for påstanden om udvisning for bestandig har anklagemyndigheden anført navnlig, at betingelserne for udvisning, jf. den dagældende udlændingelovs § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1, 3 og 6, er opfyldt.

T afleder sin ret af sin herboende fars britiske statsborgerskab, hvorved han opnår den beskyttelse mod udsendelse af en EU-medlemsstat, der følger af EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 2.

Udvisning vil ikke være uforenelig med Danmarks internationale forpligtelser, herunder hverken artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention eller EU-retten.

Grundbetingelsen for udvisning efter EU-opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led, er opfyldt. Den adfærd, der er kommet til udtryk gennem Ts nuværende og tidligere kriminalitet, udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

T er ved dom af 21. marts 2018 bl.a. straffet for fem forhold vedrørende røveri og vold, og han er ved den indankede dom igen dømt for et voldeligt overfald. Der er dermed grund til at tro, at han vil fortsætte den kriminelle adfærd i fremtiden, jf. EU-Domstolens praksis.

Det beror herefter på en proportionalitetsvurdering, om der kan ske udvisning. Henset til karakteren af det strafbare forhold og længden af den idømte frihedsstraf sammenholdt med hans tidligere straf for ligeartet kriminalitet kan der ikke stilles store krav til omfanget af Ts tilknytning til Pakistan. Han har levet halvdelen af sit liv i Pakistan, hvor han boede sammen med sin mor og søster hos en onkel og dennes familie. Han har været på ferie i Pakistan og

opholdt sig senest fra maj til august 2017 hos sin mors familie i . Han taler og forstår sproget i Pakistan og er derfor ikke uden forudsætninger ved en tilbagevenden til Pakistan.

T har ikke formået at følge et almindeligt skoletilbud, og det har til trods for sociale og kriminalpræventive foranstaltninger ikke været muligt at fastholde ham i en positiv og konstruktiv udvikling. Den omstændighed, at han er mindreårig, taler ikke afgørende imod udvisning, når henses til, at han har en ikke uvæsentlig tilknytning til Pakistan og pakistansk kultur.

Supplerende sagsfremstilling

T er ved dom afsagt af Retten på Frederiksberg den 21. marts 2018 idømt fængsel i 1 år og 6 måneder, hvoraf 1 år og 2 måneder blev gjort betinget. Ved dommen blev han bl.a. dømt for:

- Fire røverier, jf. straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, der alle blev begået i forening og efter aftale eller fælles forståelse med andre, ved tre af røverierne var de forurettede blevet truet med kniv.
- Trusler, jf. straffelovens § 123, ved i forlængelse af et af de ovennævnte røverier med vold eller trussel om vold i anledning af to forurettedes forventede forklaring til politiet at have truet dem, idet han udtalte, at ”han ville komme efter dem, hvis de kontaktede politiet”.
- Vold, jf. straffelovens § 244, ved i forening og efter aftale eller fælles forståelse med andre at have overfaldet en 17-årig med slag og spark i ansigtet og på kroppen.

De idømte forhold er begået i perioden fra den 22. august 2017 til den 20. februar 2018.

Ved dommen blev T frifundet for en påstand om udvisning.

I udtalelser fra Københavns Kommune fra 2017 og 2018 anføres bl.a., at kommunen har forsøgt at iværksætte kriminalpræventive foranstaltninger for T, men at det ikke har været muligt at fastholde ham i en positiv og konstruktiv udvikling, idet han udviser et vedvarende kriminelt og negativt handlemønster. Der er markant bekymring for hans kriminelle løbebane, herunder at han er i risiko for at begå personfarlig kriminalitet. Det fremgår endvidere af udtalelserne, at Københavns Kommune i marts og april 2017 modtog underretning om sigtelse for tyveri, røveri, vold og trusler, som bortfaldt, da T var under 15 år på gerningstidspunktet. Det fremgår også, at han i august eller september 2017 blev sigtet for bl.a. røveri, og at han var

frihedsberøvet herfor fra omkring medio september til den 23. oktober 2017. Det fremgår ligeledes, at han den 9. november 2017 blev sigtet for et væbnet røveri begået den 7. november 2017.

De nævnte sigtelser for røverier i 2017 – begået efter han fyldte 15 år – er omfattet af den ovennævnte dom af 21. marts 2018.

Af Kriminalforsorgens § 808-undersøgelse af 24. oktober 2018 fremgår bl.a.:

”RESUME:

Sagen drejer sig om den 16-årige T. T blev født i Pakistan og boede der de første år med sin mor i hendes familie. T fik en streng muslimsk opvækst, indtil han som 7-årig flyttede til Danmark med sin mor og sammen med sin pakistanske far og storebror. I familien oplevede T en uengageret streng far og en eftergivende mor. Uro og vold i familien betød, at forældrene blev skilt i 2013.

T har et svagt familienetværk. Efter forældrenes skilsmisse følte han sig mere fri til at gå sine egne veje. T omgås ca. 20 kammerater, hvoraf en del er kriminelle. T blev i 2017 anholdt og senere dømt for røveri. T har delvis samarbejdet om kriminalpræventive foranstaltninger der har været forsøgt iværksat.

T har haft vanskeligt med at begå sig i skolen. Han har haft flere skoleskift og specialtilbud, meget fravær og en 3 måneders tur til Pakistan. T har et ønske om at starte i en almindelig folkeskole og gennemføre 9. klasse.

T er hjemmeboende med sin mor og syv år yngre lillesøster. Han er somatisk sund og rask. I 2018 blev T udredt med ADHD og risiko for udvikling af en dyssocial personlighedsforstyrrelse.

T drikker stort set ikke alkohol og har ingen erfaringer med euforiserende stoffer.

...

Punkt 1: OPVÆKST

Seks måneder før T kom til verden blev forældrene adskilt og familien rejste til Pakistan, hvor T blev født i . Mor boede med T hos sin familie, mens far og en 2 år ældre storebror rejste tilbage til Danmark, da T var 2 år. Forældrene bevarede kontakten til hinanden.

Mor og T boede i hus hos en onkel og hans familie på omkring 10 medlemmer. Onkel bestemte meget og T huskede en meget streng opvækst med 5 daglige bønner og koranlæsning allerede fra 2-3 års alderen. T startede i 4-5 års alderen i muslims helledagsskole. Der var ikke tid eller tilladelse til leg. T huskede, at han havde Skype-samtaler med din far i Danmark.

Da T var 7-8 år i 2010, flyttede mor og drengene tilbage til far i Danmark. De boede i en lejlighed i Sjælør området i København. Kort efter blev T's syv år yngre lillesøster

født. Uro og vold i familien betød, at forældrene igen flyttede fra hinanden. Mor og to børn flyttede til far's anden lejlighed i Sjlør. Storebror blev boende hos far, der havde de to lejligheder gennem boligselskaberne AAB og AKB.

Efter et par år blev forældrene skilt i 2013 og mor flyttede med T og lillesøster til krisecenter på Østerbro i København, da far holdt op med at betale husleje for den lejlighed, mor og børn boede i. Da T senere begik hærværk på krisecenteret, blev familien bortvist, og i en månedstid boede de i en lejlighed på Amager, inden de flyttede til nuværende lejlighed.

T fortalte, at han er vokset op hos sin mor, samt at han aldrig oplevede en far, der interesserede sig for ham. Mor kunne ikke styre T. Han gik sine egne veje og følte sig meget mere fri i forhold til årene i Pakistan. T kom dagligt i en ungdomsklub og han valgte ofte venner frem for skole. Far var streng over for T, og han havde aldrig været nærværende i deres relation, som i dag er på høflighedsniveau og ikke som en far-søn relation. Far flyttede med storebror til England, Birmingham i 2015.

T havde altid let ved at få venner, og han foretrak vennerne frem for skolen. T gik næsten dagligt i fritidsklub, og han fortalte, at der var voksne i boligområdet, der tog sig af de unge og arrangerede aktiviteter, halsport og ture.

T er manden i huset hos mor. Han er glad for sin lillesøster, har kontakt til sin far i England, og ellers ikke jævnligt kontakt til andre familiemedlemmer.

Punkt 2: SKOLEBAGGRUND, UDDANNELSE OG BESKÆFTIGELSE

T startede sin skolegang på en muslims skole i da han var 4-5 år. Her gik han til familien flyttede til Danmark i 2010.

...

2014-2018:

T var i uddannelsestilbud fra Københavns Kommune: på Nørrebro. Han gik i en blandet klasse med elever i forskellige aldre, heraf flere kriminelle. I starten var det godt, men T oplevede, at der ikke var god undervisning i . T kom ikke godt ud af det med de andre elever, og ville gerne begynde i en rigtig skole igen.

T startede i sommeren 2016 i 7. klasse på aflastningsskolen i Valby. Efter få måneder blev T smidt ud efter en slåskamp på skolen og en episode med en peberspray.

T fik nu eneundervisning af en lærer fra på en brandstation, der lå ved skolen. Det varede 2-3 mdr. og T havde meget fravær i perioden.

Som 15 årig havde T job som pizzabud i 2 mdr. for Dominos. Det var lige efter, at han var smidt ud af .

T fik et nyt uddannelsestilbud fra Københavns Kommune: Den korte snor, med 2 x undervisning ugentligt. Det gad T ikke i starten. Efter nogle måneder gik det lidt bedre, indtil T i maj 2017, på opfordring fra mor, tog til Pakistan i 3 mdr. for at komme væk og holde ferie. Under rejsen til mors familie i i Pakistan besøgte T også Islamabad og Dubai i De Forende Arabiske Emirater. T vendte i august 2017 tilbage til Danmark.

Da T kom tilbage til Danmark, var der ikke umiddelbart et skoletilbud til ham. T blev igen tilknyttet den korte snor en gang ugentligt, det gad han ikke. T begik røveri mod en McDonald's og efterfølgende gaderøveri og overfald. T har afsonet to domme for sin kriminalitet. Før første anholdelse i 2017 havde T praktikplads i 3 dage i en 7-Eleven butik.

Senest var T via Københavns Kommune tilknyttet ” ”, et skole og arbejdstilbud. T arbejdede på brandvæsenets værksted i 2 mdr. som mekaniker, før han blev varetægtsfængslet.

Punkt 3: VOKSENLIV

...

Eventuelle særlige forhold:

...

Også i Danmark bliver de muslimske traditioner med bøn og koranlæsning holdt ved lige, om end det ikke sker efter samme strenge regler som i Pakistan. T beder stadig dagligt, typisk 2 gange. I starten gik han meget til fredagsbøn og koranlæsning, det gør han ikke mere i samme omfang.”

Ts far flyttede til Danmark i februar 2019.

Efter landsrettens dom meddelte Københavns Politi den 13. marts 2019 T tiltalefrafald, jf. retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 4, jf. straffelovens § 89 for ni overtrædelser begået forud for landsrettens dom. Overtrædelserne omhandlede bl.a. straffelovens § 293 a (brugstyveri af motorkøretøjer), § 276 (tyveri) og § 279 a (databedrageri).

Af udtalelse af 31. juli 2019 fra anbringelsesstedet ' s sikrede afdeling fremgår bl.a.:

”T har været anbragt på fra den 20. juni 2018 til den 20. marts 2019. Herefter var han anbragt til afsoning på ungeafdelingen i fængslet på Fyn. T skal have sin sag prøvet i højesteret og kom derfor tilbage til den 11. juni 2019.

...

Social adfærd og psykisk trivsel:

...

Vi har observeret, at når de andre unge har haft indbyrdes konflikter eller været uenige med personalet, så har T ofte trukket sig til sit værelse. Adspurgt siger T, at der ikke kommer noget godt ud af at være i konflikter med de andre unge eller med personalet. Herudover har vi lagt mærke til, at hvis der kommer ny ung der har udfordret medarbejderne eller de andre unge, har T ikke blandet sig, men har bevaret et positive syn på den nye ung, og har givet plads til at vænne sig til at være på .

T har fra starten været positivt indstillet både overfor medarbejderne og de andre unge på . Han overholder som oftest husordenen. Han er som oftest imødekommende og smilende. Han er god til at igangsætte samtaler og god til at fastholde dem. Han er verbalt alderssvarende.

Samlet set er T socialt velfungerende, og er ikke en ung der af personalet bliver set i konflikter med de øvrige unge. T udtaler selv, at han ikke er interesseret i konflikt og dårlig adfærd, da han ved, at det vil skade ham og den verserende sag.

Det er personalets indtryk efter samtaler med T, at han er fuld bevidst om de sociale spilleregler og normer der findes på og kan godt kende forskel på rigtigt og forkert.

...

Skole og værksted:

...

T har været i Danmark siden 2010. Set ud fra hvad han har formået de år, kan det siges, at han er en begavet ung. Han taler flydende dansk og formulerer sig fint. Hans ordforsråd er ikke alderssvarende, men han er gennem undervisning på godt på vej, og vi som undervisere er ikke i tvivl om, at han med tiden vil nå et niveau som er alderssvarende, hvis han fortsat modtager undervisning.

...

Generelt er T god til at deltage i aktiviteterne på skolen. Han vil gerne deltage i fysiske aktiviteter, deltager gerne når vi har en Quis eller taler om forskellige emner. Han er god til at hjælpe nye elever i værkstederne med de ting, som han har lært. Han skal fortsat fastholdes i sit faglige arbejde og målet må være, at han kommer op, så han kan holde fokus og arbejde fagligt i 2-3 timer hver dag.

Udover den faglige undervisning er T meget fysisk aktiv. Han træner i fitness-lokalet stort set hver dag og udviser positivt engagement. Vi har arbejdet tværfagligt med ham, hvor vi har lavet kostplaner og træningsprogrammer. Han interesserer sig for kroppens anatomi og har et godt øje for fitness.

Derudover har han vist, at han er meget lidenskabelig, hvad angår tøj og design. Når T ikke laver skolearbejde, nyder han godt af at arbejde i designrummet, hvor han trykker tøj. Han har lavet sit eget mærke og er virkelig kreativ og ambitiøs med sit arbejde. Næsten hver uge kommer han med nogle nye og fantasifulde/kreative ideer til hvad han kan trykke og gøre bedre i forhold til trøjetryks-design.”

Han har været frihedsberøvet siden den 19. juni 2018.

Retsgrundlag

Lov nr. 358 af 29. april 2018

Straffelovens § 245, stk. 1, er sålydende:

”Den, der udøver et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller gør sig skyldig i mishandling, straffes med fængsel indtil 6 år. Har et sådant legemsangreb haft betydelig skade på legeme eller helbred til følge, skal dette betragtes som en særligt skærpende omstændighed.”

Straffelovens § 245 er ændret ved lov nr. 358 af 29. april 2018. Der er tale om en sproglig ændring af lovteksten, der har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveauet efter bestemmelsen. I de almindelige bemærkninger til lovforslaget (Folketingstidende 2017-18, lovforslag nr. 142, s. 2 f.) hedder det bl.a.:

”2. Lovforslagets hovedpunkter

...

2.2. Justitsministeriets overvejelser

Ofre for grov vold efterlades ofte med markante psykiske og fysiske mén. Det er væsentligt for regeringen, at straffen for grov vold afspejler forbrydelsens grovhed, og det er ikke tilfældet med det nuværende strafniveau.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der er behov for, at straffen i voldssager efter straffelovens § 245, § 245 a og § 246 gennemgående forhøjes med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der i dag ville blive fastsat af domstolene.

Justitsministeriet finder endvidere efter drøftelse med Rigsadvokaten, at der i visse tilfælde bør ske en større nuancering i strafudmålingen efter straffelovens § 245, end det er tilfældet i dag.

Dette gælder for de allergroveste tilfælde af vold efter straffelovens § 245, herunder særligt hvor forurettede er blevet udsat for meget omfattende vold, eventuelt begået af flere gerningsmænd, og har fået betydelige skader. Der lægges således op til, at der i de alvorligste sager, som i dag bliver afgjort med straffe i niveauet fra omkring 1 år og 9 måneders fængsel, udmåles en straf, der har en bedre sammenhæng med strafniveauet for vold omfattet af straffelovens § 246. Da sagerne er meget forskellige, er det ikke muligt at angive et generelt strafskærpselsniveau, men der lægges med lovforslaget op til, at der ud over den generelle strafskærpselse med en tredjedel i disse tilfælde sker en yderligere skærpselse, som vil afhænge af den enkelte sags nærmere omstændigheder.

Dette gælder endvidere i alle sager efter straffelovens § 245, hvor der er anvendt kniv eller lignende. Når der er anvendt kniv eller lignende, vil det typisk indebære en betydelig fare for forurettede, og i mange tilfælde vil det være mere eller mindre tilfældigt, om den forurettede har fået alvorlige skader eller ej. Der bør således i disse sager ske en yderligere skærpselse af straffen ud over den generelle skærpselse med en tredjedel. Den yderligere skærpselse skal afspejle den potentielle fare ved vold begået med en kniv eller lignende. Med lovforslaget lægges der f.eks. op til, at en sag om grov vold med anvendelse af kniv eller lignende, der i dag af domstolene afgøres med 3 måneders fængsel, efter lovændringen som udgangspunkt skal afgøres med 5 måneders fængsel. Hvis der er tale om en sag, der i dag afgøres med fængsel i 1 år og 6 måneder, lægges der op til, at straffen efter lovændringen som udgangspunkt skal være i niveauet fra fængsel i 2 år og 3 måneder til fængsel i 2 år og 6 måneder.

Den foreslåede generelle strafskærpelse med en tredjedel skal i de allergroveste tilfælde efter straffelovens § 246 tilpasses det eksisterende strafniveau for bl.a. drabetsforsøg, som der ikke tilsigtes ændringer i, og det er på den baggrund ikke tilsigtet, at den fulde skærpelse skal slå igennem i alle tilfælde efter straffelovens § 246. Den fulde strafforhøjelse skal således ske i sager om overtrædelse af straffelovens § 245 og § 245 a og inden for normalområdet i § 246, dvs. i modsætning til navnlig de allergroveste sager om overtrædelse af straffelovens § 246.

Navnlig på den baggrund finder Justitsministeriet, at de gældende strafferammer med strafmaksimum på henholdsvis 6 og 10 år er tilstrækkeligt høje til at rumme alle tænkelige forhold omfattet af bestemmelserne i straffelovens § 245, § 245 a og § 246, herunder også med de tilsigtede strafskærpselser.

2.3. Lovforslagets udformning

Det foreslås, at straffelovens § 245, 245 a og § 246 ændres, og det forudsættes herved, at straffen efter bestemmelserne gennemgående forhøjes med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der i dag ville blive fastsat af domstolene. På grund af den variation, som de forskelligartede sager om grov vold har, er det ikke muligt at angive et bestemt strafniveau for overtrædelserne, men med lovforslaget forudsættes det f.eks., at en sag om vold efter straffelovens § 245, der i dag af domstolene afgøres med 9 måneders fængsel, efter lovændringen skal afgøres med 1 års fængsel.

Herudover forudsættes det med lovforslaget, at der sker en yderligere skærpelse af straffen for de allergroveste overtrædelser af straffelovens § 245, herunder særligt hvor forurettede er blevet udsat for meget omfattende vold, eventuelt begået af flere gerningsmænd, og har fået betydelige skader, samt i alle sager efter straffelovens § 245, hvor der er anvendt kniv eller lignende.

Den konkrete strafudmåling vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der er med lovforslaget ikke tilsigtet nogen ændring i bestemmelsernes anvendelsesområde. Der tilsigtes heller ingen ændring i de forhold, der i almindelighed anses som skærpene eller formildende omstændigheder.
..."

I lovforslagets bemærkninger til § 245 er anført bl.a. (a.st. s. 5):

"Efter straffelovens § 245 straffes den, som udøver et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller gør sig skyldig i mishandling, med fængsel indtil 6 år. Har et sådant legemsangreb haft betydelig skade på legeme eller helbred til følge, skal dette betragtes som en særligt skærpene omstændighed.

Med lovforslaget foreslås det at ændre "som" til "der" i straffelovens § 245, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2. Der er alene tale om en sproglig ændring af lovteksten, som har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om straffniveauet efter bestemmelsen. Med ændringen er det forudsat, at der skal ske en forhøjelse af straffen med en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af dom-

stolene. Dette indebærer eksempelvis, at en sag om grov vold, der i dag ville blive afgjort med 9 måneders fængsel, efter forslaget skal afgøres med 1 års fængsel.

Herudover forudsættes det med lovforslaget, at der – ud over skærpelsen med en tredjedel – sker en yderligere skærpelse af straffene for de allervorreste overtrædelser af straffelovens § 245, herunder særligt hvor forurettede er blevet udsat for meget omfattende vold, eventuelt begået af flere gerningsmænd, og har fået betydelige skader. Der lægges således op til, at der i de alvorligste sager, der i dag bliver afgjort med straffe i niveauet fra omkring 1 år og 9 måneders fængsel, udmåles en straf, der har en bedre sammenhæng med strafniveauet for vold omfattet af straffelovens § 246. Da sagerne er meget forskellige, er det ikke muligt at angive et generelt straffeskærpelsesniveau, men der lægges med lovforslaget op til, at der ud over den generelle straffeskærpelse med en tredjedel i disse tilfælde sker en yderligere skærpelse, som vil afhænge af den enkelte sags nærmere omstændigheder.

Det forudsættes endvidere, at der – ud over skærpelsen med en tredjedel – sker en yderligere skærpelse i alle sager efter straffelovens § 245, hvor der er anvendt kniv eller lignende. Med lovforslaget lægges der f.eks. op til, at en sag om grov vold med anvendelse af kniv eller lignende, der i dag af domstolene afgøres med 3 måneders fængsel, efter lovændringen som udgangspunkt skal afgøres med 5 måneders fængsel. Hvis der er tale om en sag, der i dag afgøres med fængsel i 1 år og 6 måneder, lægges der op til, at straffen efter lovændringen som udgangspunkt skal være i niveauet fra fængsel i 2 år og 3 måneder til fængsel i 2 år og 6 måneder.

...

Strafudmålingen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

...”

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Külekci mod Østrig

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fandt i dom af 1. juni 2017 i sag 30441/09 (Külekci mod Østrig), at udvisning med indrejseforbud i fem år af en mindreårig kriminel udlænding, der senest var straffet med 2 år og 6 måneders fængsel for røveri under skærpende omstændigheder og tyveri, ikke udgjorde en krænkelse af Menneskerettighedskonventionens artikel 8. Klageren var født i Østrig i 1990, men boede i Tyrkiet med sine bedsteforældre fra 1992 til 1998, hvor han gik i skole i 3 år. Som ca. 8-årig flyttede han tilbage til Østrig, hvor han boede hos sin far. Det meste af hans familie boede i Østrig. I perioden fra december 2004 til januar 2006 begik han en række forbrydelser, de fleste mens han var 14-15 år. I dommen udtalte Menneskerettighedsdomstolen bl.a.:

” (i) *Nature and seriousness of the offence committed by the applicant and his age at the time*

...

45. The Court observes that the applicant's case shows several parallels to *Maslov* [Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03, *Maslov mod Østrig*] in that the applicant also took up his permanent residence in Austria at a young age, was lawfully present on its territory until the exclusion order was issued, had strong family ties and was also convicted for crimes which he had committed as an adolescent. However, what distinguishes the instant case from *Maslov* is that the applicant's criminal offences were of a serious and violent nature and cannot be regarded as mere acts of juvenile delinquency (compare *Maslov*, ..., § 81 *in fine*), whereas the Grand Chamber in *Maslov* emphasised that the non-violent nature of the applicant's offences was a decisive factor for finding a violation of Article 8 of the Convention (see *Maslov*, ... §§ 81 and 100).

46. The Court therefore cannot but agree with the domestic authorities that the robberies committed by the applicant must be considered as serious (...), and that the applicant's behaviour had been a severe threat to public order and security."

Højesterets begrundelse og resultat

T er dømt for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, ved den 14. maj 2018 i forening med flere uidentificerede gerningsmænd i Dyrehaven i Klampenborg at have tildelt en 14-årig dreng flere spark og slag, herunder slag med en kæp på kroppen, ligesom han tildelte forurettede tre knivstik, der ramte i brystregionen og i højre og venstre balle. Volden medførte, at forurettede pådrog sig behandlingskrævende skader, herunder en livstruende skade i form af en sammenklappet højre lunge. T var på gerningstidspunktet knap 16 år.

For Højesteret angår sagen straffastsættelse og spørgsmålet om udvisning. Der er herudover spørgsmål om godtgørelse til forurettede.

Straffastsættelse

Landsretten har udmålt en straf på 3 år og 6 måneders fængsel, som er en fællesstraf med den delvis betingede dom af 21. marts 2018, hvor han blev idømt 1 år og 6 måneders fængsel, hvoraf 1 år og 2 måneder blev gjort betinget.

Landsretten har ved strafudmålingen lagt til grund, at der er tale om et groft, umotiveret overfald foretaget i forening med flere uidentificerede gerningsmænd, hvor T har anvendt kniv mod brystregionen, og hvor forurettede har været i livsfare, og at overfaldet skete som en straffeaktion med henvisning til en episode tidligere på aftenen, hvor han ikke selv deltog.

På den anførte baggrund, og idet Højesteret ligesom landsretten lægger vægt på, at T kort forinden er straffet for ligeartet kriminalitet, og at straffen for grov vold ifølge bemærkningerne

til ændringen af straffeloven ved lov nr. 358 af 29. april 2018 skal afspejle den potentielle fare ved vold begået med kniv, finder Højesteret, at der trods hans unge alder ikke er grundlag for at nedsætte fællesstraffen på 3 år og 6 måneders fængsel.

Udvisning

Højesteret tiltræder, at der er hjemmel i udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1, 3 og 6, jf. § 26, stk. 2, til at udvise T. Han er straffet med ubetinget fængsel i mere end 2 år, og udvisning skal derfor i givet fald ske for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5.

Da Ts far er unionsborger, kan udvisning dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b. Spørgsmålet er derfor, om udvisning vil være i strid med direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet).

Efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, skal udvisning af et familiemedlem til en unionsborger være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, 2. led. Denne grundbetingelse for at udvise et familiemedlem til en unionsborger er efter EU-Domstolens praksis i almindelighed ensbetydende med, at den pågældende skal anses for at være tilbøjelig til fortsat at udvise en adfærd, der i fremtiden udgør en trussel af den nævnte karakter, jf. bl.a. EU-Domstolens dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P.I. mod Tyskland), præmis 30.

Hvis et familiemedlem til en unionsborger har opnået ret til tidsbegrænset ophold i en værtsmedlemsstat, må værtsmedlemsstaten ikke træffe en udsendelsesafgørelse vedrørende familiemedlemmet, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, jf. opholdsdirektivets artikel 28, stk. 2.

Som anført af landsretten er T dømt for et groft, umotiveret overfald begået i forening med flere uidentificerede gerningsmænd, hvor han anvendte kniv bl.a. mod brystregionen, og hvor forurettede har været i livsfare. Han er få måneder før den aktuelt begåede kriminalitet straffet for bl.a. flere røverier ved anvendelse af kniv og vold begået inden for 6 måneder. Efter at have begået de to første røverier var han frihedsberøvet i omkring 1½ måned, hvorefter han

kort tid efter begik røveri igen. På denne baggrund tiltræder Højesteret, at der er en betydelig risiko for, at han også fremover vil begå alvorlig personfarlig kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises. Højesteret tiltræder endvidere, at Ts adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, og at udvisning kan ske begrundet i alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led, og artikel 28, stk. 2.

Der skal herefter foretages en proportionalitetsvurdering, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, og artikel 28, stk. 1. Ved denne vurdering skal der bl.a. tages hensyn til Menneskerettighedsdomstolens praksis vedrørende Menneskerettighedskonventionens artikel 8 om respekt for privat- og familieliv, jf. herved artikel 7 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

Der foreligger en omfattende praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol herom. De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår som anført af landsretten bl.a. af Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig), præmis 68. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70. I et tilfælde som det foreliggende, hvor udlændingen er en ung mand, der endnu ikke har etableret sin egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og udlændingens adfærd i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet, jf. præmis 71.

Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her, jf. præmis 75. Som anført af landsretten gælder dette navnlig, når udlændingen har begået kriminaliteten som mindreårig, idet der er særligt hensyn at tage til barnets interesser og muligheder for reintegration, jf. Maslovdommen, præmis 82 og 83. Sådanne tungtvejende grunde kan foreligge med hensyn til bl.a. alvorlig personfarlig kriminalitet, jf. Menneskerettighedsdomstolens afgørelse af 1. juni 2017 i sag 30441/09 (Külekci mod Østrig), præmis 45 og 46. Kriminaliteten kan således være så alvorlig og grov, at der kan ske udvisning, selv om udlændingen var mindreårig på gernings-tidspunktet.

T er som nævnt dømt for et groft, umotiveret overfald foretaget i forening med andre, hvor han bl.a. har anvendt kniv mod brystregionen, og hvor forurettede har været i livsfare. Han er få måneder før den aktuelt begåede kriminalitet straffet for bl.a. flere røverier ved anvendelse af kniv og for vold og er nu idømt en fællesstraf på fængsel i 3 år og 6 måneder.

T kom til Danmark fra Pakistan som knap 8-årig, og han er nu 17 år. Han har boet ca. halvdelen af sit liv i Pakistan, hvor han har gået i skole et par år. Han har haft lovligt ophold her i landet i ca. 8 år, hvor han bor sammen med sin mor og søster. Hans bror bor også her i landet. Han ser sine herboende onkler og tanter. Moderens søskende bor i Pakistan. Faderen, som han alene har haft meget begrænset kontakt med, har tidligere boet i England, men er i februar 2019 flyttet til Danmark. T har gået i folkeskole i Danmark og har ikke anden uddannelse. Han taler og forstår sproget i Pakistan, men kan ikke skrive det. Han er opvokset med pakistansk kultur og har været i Pakistan tre gange, senest i 2017, hvor han var i Pakistan i en længere periode. Han har haft god kontakt med familien i Pakistan indtil for et par år siden.

Højesteret tiltræder, at Ts tilknytning til Danmark er stærkere end hans tilknytning til Pakistan, men at han har forudsætninger for at etablere en tilværelse i dette land, hvis han udvises. Der er dog ikke tvivl om, at han har en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning med indrejseforbud for bestandig vil indebære en væsentlig belastning for ham.

Efter arten og grovheden af såvel hans nuværende som hans tidligere kriminalitet finder Højesteret efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af T, herunder risikoen for, at han igen vil begå alvorlig personfarlig kriminalitet, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning. Det forhold, at han var mindreårig, da han begik kriminaliteten, kan efter omstændighederne i sagen ikke føre til andet resultat.

Højesteret tiltræder herefter, at udvisning ikke er et uproportionalt indgreb i strid med opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, og artikel 28, stk. 1, samt Menneskerettighedskonventionens artikel 8 og EU-Charterets artikel 7. Højesteret finder endvidere, at det ikke er i strid med de nævnte bestemmelser, at udvisningen sker med indrejseforbud for bestandig. Højesteret bemærker, at den del af hans familie, der bor i Danmark, vil have mulighed for at opretholde kontakten med ham ved besøg i Pakistan og ved at kommunikere med ham via telefon og internet.

Da det, som T i øvrigt har anført, ikke kan føre til andet resultat, udvises han med indrejseforbud for bestandig.

Godtgørelse

Højesteret tiltræder, at der ikke foreligger omstændigheder, der giver grundlag for at tilkende F godtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3.

Konklusion

Højesteret stadfæster dommen.

T har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 15. februar 2019 af Østre Landsrets 21. afdeling
(landsdommerne Henrik Gam, Mikael Sjöberg og Nicolai Uggerhøj-Winther (kst.) med
domsmænd).

21. afd. nr. S-3432-18:

Anklagemyndigheden

mod

T

...

(advokat Thomas Lindberg Brædder, besk.)

Lyngby Rets dom af 16. november 2018 (1-4237/2018) er anket af anklagemyndigheden med
påstand om skærpe, således at straffen skærpes og endvidere således, at der sker udvisning
af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

T har påstået frifindelse, subsidiært formildelse, navnlig således at tiltalte idømmes en
ungdomssanktion. Tiltalte har påstået frifindelse for påstanden om udvisning.

Forurettede har gentaget sit for byretten fremsatte erstatningskrav og taget forbehold for
yderligere erstatning, herunder erstatning for svie og smerte.

Tiltalte har påstået frifindelse for erstatningskravet, subsidiært stadfæstelse af dommen.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne F, V1, V5, V7 og V8.

De i byretten af vidnerne V2, V3, V4, V6 og V9 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han i dag ikke husker, hvorfor han gav sin pizza til personen i rødt. Han husker ikke meget fra den pågældende aften. V9 ventede på ham ved udgangen, og de gik derfra lige ud. Foreholdt at det fremgår af den afspillede video fra stedet, at de ligesom gruppen foran dem drejede til venstre ved udgangen, forklarede tiltalte, at det var senere, at de gik lige ud. Det kan man ikke se på videoen. V9 og han gik ad en sti gennem skovbunden i retning mod stationen. Man kan ikke se stien på kortet. Han tabte noget inde på Bakken, men husker ikke hvad. Det har nok været hans tegnebog. Han skulle nemlig give ham i hvidt noget. Han tog i hvert fald ikke handsker på.

Han var iført blå Nike træningstøj med et par skinnende hvide logoer på. Tøjet tilhører hans ven, A, som tiltalte har telefonnummeret på. Det sagde han til politiet, da han blev anholdt. Han ville ikke oplyse navnet på A, fordi denne ikke skulle udsættes for ransagning. Politiet har ikke fulgt op på det. Foreholdt at vidnet V8 har set tiltalte med en kniv, må vidnet have sagt dette for selv at slippe af med skylden eller for at flytte fokus fra sin egen gruppe til tiltalte og V9. Han sagde til politiet ved anholdelsen, at skoene var smidt ud. De lå dog stadig på bagtrappen, hvilket han sagde til politiet.

Vidnet F har supplerende forklaret blandt andet, at han genkender sig selv på de afspillede videoer fra foran Rodeobanen og ved udgangen. Han havde grå trøje på. Flere personer kom hen til ham uden for Rodeobanen. Han følte sig truet, og de voksne sagde, at de skulle forlade Bakken. De gik ad Skovvejen ved Peter Liep. Han så ikke gerningsmanden komme. Han kunne heller ikke se, at han havde en kniv. Han blev først klar over, at gerningsmanden havde en kniv, da han blev ramt. Han tror ikke, han så kniven på noget tidspunkt. Han så heller ikke gerningsmandens hænder. Først gled han, så faldt han, og derpå blev han sparket. Ved det tredje stik var gerningsmanden alene om ham. Han så gerningsmanden, men ved ikke, om det var den samme, der stak hver gang. Han var ikke klar over, at han blev stukket de to første gange. Det var først ved tredje stik, han blev klar over, at det var med kniv. Han så ikke nogen med kasket. Gerningsmændene råbte noget, men han husker ikke, hvad de sagde. Forholdt rapport, ekstrakt II, side 103, om at de skulle have sagt ”ved du, hvor vi kommer fra”, husker han ikke at have forklaret sådan, men derfor kan det godt være rigtigt. Han så ikke nogen

handsker. Foreholdt rapport, ekstrakt II, side 102, husker han, at han forklarede til politiet, at gerningsmanden bar et blått joggingsæt. De fleste af dem, de kom i håndgemæng med ved Rodeobanen, var mørke i huden – de var fra Afrika eller Mellemøsten. Nærmere kan han ikke komme det. Han har fortsat tydelige ar, og det gør ondt ved arret i brystregionen.

Vidnet V1 har supplerende forklaret blandt andet, at hun så sin søn have fat i en ukendt dreng ved Rodeobanen. Hun var alene med drengene, fordi den anden forælder var gået til stationen med en af de unge. Da de kom ud af Bakken, gik de gennem skovbunden for at komme op til Dyrehavevej. Hun spurgte børnene, hvad der var foregået, og sagde til dem, at de straks skulle løbe mod stationen, hvis de unge kom efter dem. Pludselig kunne hun på forurettedes øjne se, at noget var galt. Hun holdt bagtrop, idet hun havde en fornemmelse af, at noget kunne gå galt. Hun vendte sig om og så nogle meget hidsige unge komme løbende mod dem i høj fart, og de begyndte selv at løbe. Gruppen af unge kom nærmest stormende. De løb op mod vejen, men blev indhentet. Hun så ham, der stak, og det var den samme, der stak hver gang. Hun så kniven, men ikke skaftet, som må have været meget kort. Stålet var blankt. Hun havde set gerningsmanden tidligere på aftenen mellem kl. 20 og 21 på den engelske café, hvor hun drak kaffe. Her så hun en ung mand i blått joggingtøj være ret så voldsom over for en pige. Hun talte med den anden forælder om det. Hun genkendte ham som den, der senere stak med kniven. Hun kunne genkende ham på tøjet. Overfaldet var meget voldsomt. Hun tænkte, stopper det aldrig, men hun har ingen fornemmelse af, hvor lang tid, det stod på. Nogle slog med kæppe. Hun var ikke i tvivl om tiltaltes identitet. Hun genkendte ham ude i skoven og så ham igen i byretten. De var fem unge om overfaldet. To slog med kæppe, to andre slog og sparkede, og tiltalte havde kniven. Forurettede stod op, da stikkene faldt. Der blev stukket ud flere gange efter forurettede. Hun ved ikke hvilke stik, der ramte. Hun ringede til politiet og fortalte, at hun var overbevist om at have set tiltalte tidligere på aftenen.

Vidnet V5 har supplerende forklaret blandt andet, at han var sammen med forurettede fra start til slut. Den anden gruppe, som de havde mødt ved rodeobilerne, løb efter ham og kammeraterne ude i skoven. Han vendte sig om og så en hel flok. Han med kniven rettede henvendelse til vidnet og spurgte, ”hvem spiller dum?” Vidnet gik i panik og svarede ikke. Gerningsmanden forsøgte at stikke forurettede tre gange i ansigtet, og dernæst overfaldt de forurettede alle sammen. Han mener ikke, at han overfor politiet har beskrevet gerningsmanden som afrikansk eller somalisk, men der var somaliere i gruppen. Han husker

ikke de andres påklædning, heller ikke om der var andre end gerningsmanden, der havde mørkt tøj på. Der var kun en, der stak med kniv. Han genkendte ingen fra fotomappen.

Vidnet V7 har supplerende forklaret blandt andet, at han husker, at gerningsmanden med kniven var iført joggingsæt. En af gerningsmændene sagde til sidst noget om, at ”husk hvor vi kommer fra – kend jeres plads”. Det var ikke ham med kniven.

Vidnet V8 har supplerende forklaret blandt andet, at han gik mod stationen, da hans mor ringede. Han så tiltalte, som han havde set før, med kniven. Han kendte kun B. Han mødte sin fætter, C, på et pizzeria, men han så ham ikke i skoven. Street Society er en fodboldturnering.

Personlige oplysninger

Tiltalte er villig til at deltage i en ungdomssanktion, i fald retten finder ham skyldig. Han får medicinsk behandling for ADHD. Det har hjulpet ham i skolen. Han synes, det går bedre, og det fortæller pædagogerne ham også dagligt. Han har en god relation til sin mor, som han boede hos indtil varetægtsfængslingen. Han har under fængslingen fået kontakt med sin far, som er begyndt at besøge ham på . De har fået et tættere forhold. Han har gode relationer til sine søskende. Han ser sine onkler og tanter her i landet. Han husker intet fra tiden i Pakistan. Han kom til Danmark i 2010 og gik i forskellige folkeskoler. Han er gået ud af 9. klasse og er ikke begyndt på en uddannelse. Han har været i Pakistan 3 gange. De to første gange var han der med sin mor. Seneste ophold i Pakistan var i 2017, hvor han var på et tre ugers ophold sammen med sin onkel. De var til mormorens begravelse. Hans mor besluttede, at han skulle med onklen til Pakistan. Han besøgte ikke familien ved den lejlighed, men han skypede med sin mors søskende. Han forstår urdu og punjabi, men kan ikke tale alle ord. Han kan ikke skrive sproget. Hans far bor i England, men har tænkt sig at flytte til Danmark. Han ved ikke noget om farens statsborgerskab. Han taler dansk. Han har spillet fodbold i flere forskellige klubber, senest i Valby Boldklub.

Tiltalte har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det fremgår af konklusionen fra Retspatologisk Afdeling, at ”undersøgte har været i livsfare, idet undersøgte uden den akutte, kompetente lægelige behandling næppe havde overlevet”.

Også efter bevisførelsen for landsretten, herunder navnlig vidnet V1's forklaring, der støttes af andre vidner, findes tiltalte af de grunde, som er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet.

Straffastsættelsen

Straffen, der også i landsretten udmåles som en fællesstraf med den delvist betingede dom af 21. marts 2018, forhøjes til fængsel i 3 og 6 måneder.

Retten har ved strafudmålingen lagt til grund, at der er tale om et groft, umotiveret overfald i forening med flere uidentificerede gerningsmænd, hvor tiltalte har anvendt kniv mod brystregionen, og hvor forurettede har været i livsfare. Overfaldet er alene gennemført som en straffeaktion med henvisning til en episode tidligere på aftenen, hvor tiltalte ikke selv deltog. Retten har endvidere i skærpende retning lagt vægt på, at tiltalte kort forinden er straffet for ligesået kriminalitet, og på bemærkningerne til lov nr. 358/2018 om skærpelse af straffen for grov vold, hvorefter straffen skal afspejle den potentielle fare ved vold begået med kniv eller lignende.

Udvisning

Det følger af den dagældende udlændingelovs § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1, 3 og 6, jf. § 26, stk. 2, at tiltalte skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b om udlændinge omfattet af EU-reglerne. Spørgsmålet er herefter, om en sådan udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv.

Tiltalte er 16 år og ugift. Han har ingen børn. Han kom til Danmark, da han var 7 eller 8 år gammel, og han har haft lovligt ophold her i landet i ca. 8 år. Udvisning vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig i et demokratisk samfund af hensyn til bl.a. den offentlige tryghed, for at forebygge uro eller forbrydelse eller for at beskytte andres rettigheder og friheder. Dette beror på en proportionalitetsvurdering. De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af Den Europæiske

Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig), præmis 68.

I et tilfælde som det foreliggende, hvor udlændingen er en ung person, der endnu ikke har etableret sin egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og udlændingens adfærd i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet, jf. præmis 71.

Ifølge dommens præmis 72-73 kan den pågældendes alder spille en rolle i anvendelsen af disse kriterier. Af dommens præmis 75 fremgår, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her. Det gælder navnlig, hvis udlændingen har begået kriminaliteten som mindreårig. Når det drejer sig om kriminalitet, der er begået af en mindreårig, er der et særligt hensyn til barnets interesser og muligheden for reintegration, jf. dommens præmis 82-83.

Sådanne tungtvejende grunde, som er omtalt ovenfor, kan være bl.a. alvorlig personfarlig kriminalitet. Kriminalitetens beskaffenhed kan efter Domstolens praksis således medføre, at der kan ske udvisning, selv om udlændingen var mindreårig på gerningstidspunktet, jf. dom af 1. juni 2017 i sag 30441/09 (Külekci mod Østrig), præmis 45.

Da tiltaltes far er både britisk og pakistansk statsborger, og tiltalte har tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet, skal en eventuel udvisning endvidere være i overensstemmelse med EU's opholdsdirektiv og EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 38 og 39, stk. 2, hvorefter der blandt andet ikke må træffes afgørelse om udvisning, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

Tiltalte er pakistansk statsborger og idømmes i den foreliggende sag en fællesstraf på fængsel i 3 år og 6 måneder for vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245. Der er som anført tale om et groft, umotiveret overfald i forening med flere uidentificerede gerningsmænd, hvor tiltalte har anvendt kniv mod brystregionen, og hvor forurettede har været i livsfare.

Tiltalte er tidligere straffet ved dom af 21. marts 2018 med fængsel i 1 år og 6 måneder for blandt andet røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, hvor tre af forholdene blev begået med kniv, og for vold efter straffelovens § 244. 1 år og 2 måneder af straffen blev gjort betinget. Forholdet i den foreliggende sag er begået mindre end to måneder efter denne doms afsigelse og længe inden prøvetidens udløb, og det viser efter landsrettens opfattelse, at tiltalte ikke har haft vilje eller evne til at rette op på sit negative og kriminelle handlemønster.

Det fremgår endvidere af en udtalelse fra Københavns Kommune af 18. oktober 2018 til brug for Ungesamrådet i København, at det fortsat vurderes, at der er markant bekymring for tiltaltes kriminelle løbebane, herunder at han er i risiko for at begå ny personfarlig kriminalitet.

Landsretten finder herefter, at der er en betydelig risiko for, at tiltalte også fremover vil begå kriminalitet i Danmark, herunder personfarlig kriminalitet, hvis han ikke udvises, og at en udvisning vil være begrundet i alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

Det skal i proportionalitetsvurderingen tillægges vægt, at tiltalte er kommet her til landet som 7-8-årig, og at han har haft lovligt ophold her i ca. 8 år. Han har gået i folkeskole i Danmark til og med 8. klasse. Han taler dansk. Han har boet hos sin mor og sammen med sin lillesøster i Danmark, og han ser sine onkler og tanter her i landet. Han har danske venner og har været medlem af fodboldklubber. Der er derfor – herunder i lyset af hans unge alder – ikke tvivl om, at han har en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning vil indebære en væsentlig belastning for ham.

Heroverfor står imidlertid, at tiltalte har levet halvdelen af sit liv i Pakistan, hvor han har gået i skole i et par år. Han har været i Pakistan 3 gange, siden han kom til Danmark, senest på et tre ugers ophold i 2017. Hans mors søskende bor i Pakistan, og han skypede med dem under sit seneste besøg i landet. Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at han taler og forstår pakistansk, men han kan ikke skrive sproget. Det fremgår af § 26-afhøringen af tiltalte, at han havde god kontakt til familien i Pakistan indtil for 1-2 år siden. Det må herefter anses for utvivlsomt, at han har en ikke ubetydelig tilknytning til Pakistan.

Landsretten lægger til grund, at tiltaltes personlige og kulturelle bånd til Danmark er stærkere end hans tilknytning til Pakistan, men at han har forudsætninger for at etablere en tilværelse i

dette land – hvor han som nævnt har familie – hvis han udvises. Det bemærkes i den forbindelse, at han vil være over 18 år, når udvisningen vil kunne gennemføres. Det bemærkes endvidere, at den del af hans familie, der bor i Danmark, vil have mulighed for at opretholde kontakten med ham ved besøg i Pakistan og ved at kommunikere med ham via telefon og internet.

Navnlig i lyset af arten og grovheden af såvel hans nuværende som hans tidligere kriminalitet finder landsretten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning. Det forhold, at den omhandlede kriminalitet er begået som mindreårig, og at tiltalte også er mindreårig på tidspunktet for domfældelsen, kan under de omstændigheder, der foreligger i den konkrete sag, ikke føre til et andet resultat.

Landsretten finder herefter, at udvisning ikke med sikkerhed vil udgøre et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Landsretten finder endvidere, at det ikke med sikkerhed vil være i strid med artikel 8, at udvisningen sker med indrejseforbud for bestandig, som er den lovmæssige retsfølge af en afgørelse om udvisning som den foreliggende, idet det bemærkes, at lovovertrædelsen er begået før ikrafttræden af lov nr. 469 af 14. maj 2018 om ændring af udlændingeloven. Landsretten har lagt vægt på den langvarige fængselsstraf, som tiltalte idømmes, også selv om der er tale om en fællesstraf, og at der er tale om et groft, umotiveret overfald med kniv, hvor forurettede har været i livsfare.

Landsretten finder heller ikke, at en udvisning er i strid med EU's opholdsdirektiv eller de ovenfor nævnte regler i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Landsretten ændrer derfor byrettens dom, således at tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig, jf. [den dagældende] udlændingelovs § 22, nr. 1, 3 og 6, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

Efter de juridiske dommeres afgørelse stadfæstes dommens afgørelse om erstatning med den tilføjelse, at der tillige gives erstatning for svie og smerte fra den 14. maj 2018 og 10 dage frem med 2.000 kr.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at han straffes med en fællesstraf af fængsel i 3 år og 6 måneder og udvises for bestandig.

Tiltalte skal inden 14 dage til F c/o advokat Irene Zehngraft, Niels Hemmingsens Gade 10, 5. sal, 1001 København K, betale 9.547 kr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

DOM

afsagt den 16. november 2018

Rettens nr. 1-4237/2018

Politiets nr. 0900-73112-00004-18

Anklagemyndigheden

mod

T

...

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 25. september 2018.

T er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1

ved den 14. maj 2018 ca. kl. 21.45 i ..., i forening med flere uidentificerede gerningsmænd, at have tildelt F flere spark og slag herunder med en kæp i hovedet og på kroppen, ligesom tiltalte tildelte F 3 knivstik henholdsvis i brystregionen, højre balle og venstre balle, hvilket medførte, at F pådrog sig behandlingskrævende skader herunder i form af en sammenklappet højre lunge.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jfr. § 22, nr. 6, jfr. § 32, stk. 2, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

F har påstået, at tiltalte skal betale 29.547 kr. i erstatning

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og erstatningskravets størrelse for så vidt angår punkt 5, 6 og 9 i erstatningsopgørelsen.

Sagens oplysninger

Tiltalte T blev foreholdt sin forklaring gengivet i retsbog af 20. juni 2018 fra Grundlovsforhøret. Tiltalte vedstod forklaringen. Tiltalte forklarerede supplerende, at V9 mødte nogle venner, som tiltalte ikke kender. De gik ikke sammen i en fælles gruppe, men lidt forskudt. Tiltalte gik langt bagude, og han gik op til V9. De forlod sammen bakken. Den pågældende dag havde han blå træningssæt på af mærket Nike. Tøjet tilhører en ven. Han ville tidligere ikke oplyse navnet på venen, da han ikke ønskede, at venen skulle være involveret i sagen. Vennen er A, men han kan ikke huske hans efternavn. Han har dog hans telefonnummer. Foreholdt fotos fra videoovervågningen forklarede tiltalte, at han ikke kender ham i rødt. Han bekræftede, at gruppen var den, som V9 kendte. Han bekræftede, at han selv gik bagest og spiste. Personen med skråremmen er A. Han genkendte fotos af sig selv.

F har forklaret, at han var på bakken sammen med nogle fra sin klasse, hvor de fejrede blå mandag. Der var voksne med til at holde øje med dem bl.a. den voksne V1. Ved Rodeobanen var han involveret i en episode. Han kørte ind i en modpart, og der opstod skænderi. De skubbede begge til hinanden. Han havde set den ene før, men kendte ikke de andre. Forevist video fra Rodeobanen genkendte tiltalte sig selv som personen i en grå trøje og selve konflikten. Han havde set nogle af dem før. En voksen stoppede konflikten. På vej hjem kom personerne hen til dem på ny. Forevist video fra Cirkusbygningen genkendte vidnet V1 som den voksne. Vidnet genkendte sig selv i den grå trøje. De forlod Bakken. Nogle råbte efter dem og en flok på 5-7 personer, hvoraf nogle var de samme som fra Rodeo, løb efter vidnet, men ikke de andre. Vidnet blev ramt af en pind på skulderen – måske var det en gren. Vidnet gled. Vidnet blev sparket af flere. Da han faldt, blev han stukket i låret og i ballen. Han rejste sig. Han blev stukket i højre side. Han blev slået og sparket, mens han lå ned – måske af flere. Gerningsmanden, der stak med kniven havde mørkeblåt tøj på og med en lynlås i trøjen samt hætte. Han så ikke hans ansigt. Gerningsmanden havde sort hår på hovedet. Han var mørk i huden, brun i huden. Foreholdt bilag C-2-2-1 forklarede vidnet, at han fik rapporten læst højt, inden han skrev under. Til beskrivelsen side 5 vedstod han forklaringen. Han havde ikke set gerningsmanden før. Efter det 3. stik gik gerningsmanden og de andre. Ved Rodeobanen slog han selv en enkelt gang. Da han rejste sig op, og gerningsmanden forsøgte at stikke på ny, så han gerningsmanden. Vidnet vedstod foto-konfrontationen (bilag F 1-4-4). Han var i tvivl om, hvorvidt gerningsmandens tøj var mørkeblåt, men det var blå. Han blev overfaldet af flere og stukket 2 gange. Vidnet rejste sig op og blev stukket på ny i højre side. Da han rejste sig op – før 3. knivstik – forsøgte vidnet, at slå gerningsmanden. Han kunne ikke forklare, hvor mange der slog og sparkede vidnet. Han slog selv ud efter gerningsmanden.

V1 har forklaret, at hun med anden voksen var med i Dyrehaven til blå mandag. Hun er mor til en af børnene. De havde en gruppe på 11 børn med, der var mellem 14 og 15 år. Der var en episode ved Rodeobanen, som hun ikke overværede. Hendes søn forklarede, at de havde ”chattet” til hinanden, og at F havde været involveret. De gik mod udgangen, og drengene sagde til hende, at de andre ville få tæsk, hvis de kom. Forevist video bekræftede vidnet, at hun gik sammen med drengene på vej ud fra bakken. Hun genkendte F i den grå trøje. De gik efterfølgende til venstre. Det var ca. 5 personer, der angreb F. Hun så knivstikket. Der blev stukket flere gange, og gerningsmanden var iskold. Forurettede faldt over noget. Forurettede blev alene stukket, da han stod op. Gerningsmanden var slank og havde psykopatiske øjne. Gerningsmanden havde skinnede træningstøj på i blå. Til forklaring til politirapporten i bilag X-1-3-1 vedstod vidnet beskrivelsen af gerningsmanden. Det var generelt mørkt på stien. Hun er i dag i tvivl om hudfarven. Hun er sikker på, at gerningsmanden var iført mørkeblåt træningstøj. De andre løb mod station på hendes opfordring. Det var 4-5 personer, der overfaldt forurettede. Der blev slået med kæp, og hun så kniven. Forurettede lå på stien og havde rejst sig op. Vidnet faldt ned af en lille bakke. Forurettede blev herefter stukket flere gange. Til beskrivelsen ”muligvis somalisk” i politirapporten forklarede hun, at hun mente, at gerningsmanden var mørk i huden. Tiltalte blev foreholdt konfrontationen. Hun var ved fotokonfrontationen generelt i tvivl, men nogle så bekendt ud. Hun kunne vedstå referatet fra fotokonfrontationen. Hun kunne alene sige, at gerningsmanden var mørk i huden, men ikke hvor mørk i huden gerningsmanden var.

V2 har forklaret, at han deltog i blå mandag på bakken, hvor som en af de voksne passede på dem. Han deltog ikke i episoden ved Rodeobanen. De blev samlet og gik sammen med væk fra Bakken. De gik mod Peter Lieps hus. En gruppe af drenge på 6-7 løb mod dem med kæppe mv. De råbte skældsord mod dem. De gik efter F. Der var generelt mørk

og overfaldet foregik ved asfaltbelægningen mellem 2 lygter. De sparkede og slog F. F forsøgt at slå tilbage. Gerningsmanden tog en kniv frem. F begyndte at råbe og skribe. Han så gerningsmanden stikke ham en gang i ballen og ved lymfen. Overfaldsmændene løb tilbage til bakken. Gerningsmanden havde en kasket på. Gerningsmanden var mørk, men ikke afrikansk mørk. Gerningsmanden havde træningstøj på. Tøjet var sort. Gerningsmanden var lidt højere end vidnet, som er 1,72 cm. Foreholdt afhøringsrapport bilag X-1-2-1 – gerningsbeskrivelsen – forklarede vidnet, at han i dag nok husker, at tøjet var mørkeblåt. Han tror, at gerningsmanden måske kommer fra Irak. Foreholdt afhøringsrapport bilag X-1-2 vedstod han forklaringen til politiet. Til formentlig somalisk mener han lidt mørk, men ikke helt sort.

V3 har forklaret, at han var på bakken sammen med klassekammerater. Til Rodeobanen forklarede vidnet, at han gik derover og så, at der var skænderi. Han og andre bad dem stoppe. Efterfølgende gik de via stien mod stationen. En gruppe kom løbende bagfra og kom tæt på. De gik alle efter F og gik på ham. Det var ca. 7 personer, der gik på F. F forsøgte at forsvare sig. Flere personer angreb F, og F faldt. F blev slået på skulderen med en gren eller lignende. Grenen knækkede, da F blev ramt. F blev stukket med kniv og måske også slået. Han så F blev stukket med kniv. Gerningsmand, der stak med kniven, var høj og havde blå joggingsæt på. Foreholdt afhøring til politiet, bilag X-1-12, side 3 nederst til side 4, bekræftede vidnet forklaringen. Han vil ikke kunne genkende gerningsmanden i dagen, men gerningsmanden var mulat og lidt mørk. Han havde set, at der var efterlysning af personer på Facebook med fotos.

V4 har forklaret, at han var på bakken til blå mandag. Til Rodeobanen forklarede vidnet, at F og anden skændtes med anden dreng, som vidnet ikke kendte. F slog ud efter en af de andre. Voksne mænd fik dem skilt ad. De gik sammen med V1 ud fra Bakken mod stationen. Gruppe af drenge på ca. 10 personer satte i løb mod dem. Gruppen råbte. De overfaldt F og V5, men mest mod F. F blev sparket eller væltet. F blev overfaldet af ca. 5 personer. F forsøgte at kæmpe tilbage. F blev sparket et par gange. Han så gerningsmandens bevægelser, men han blev først efterfølgende klar over, at der var blevet stukket med kniv. Til politirapporten, bilag X-1-4, vedstod vidnet forklaringen. Til politirapport, bilag 1-4-1, side 5, vedstod vidnet forklaringen. Gerningsmanden havde blå jakke og indvandrer-udseende. Gerningsmanden var ikke med til at få F ned til at begynde med. Foreholdt side 3 vedstod vidnet forklaringen. Foreholdt side 6 vedstod vidnet beskrivelsen. Foreholdt beskrivelsen nederst på 5 vedstod tiltalte beskrivelsen. Han bekræftede at gerningsmanden var afrikansk af udseende.

V5 har forklaret, at han var på bakken til blå mandag. Til Rodeobanen forklarede vidnet, at der var diskussion mellem F og anden person. De andre skubbede F. F forsvarede sig ved at slå en af de andre drenge. De var en gruppe på 7-8 personer. De løb imod dem og havde kæppe i hånden. Vidnet så ham med kniven, der rettede henvendelse til vidnet og spurgte: ”Hvem spiller dum”. Vidnet var lige ved siden af ved overfaldet. Vidnet forsøgte at stoppe overfaldet. En større person slog F med en kæp på skulderen. Kæppen knækkede. F faldt. F blev trampet på. Det var næsten alle, der slog på F. Gerningsmanden med kniven forsøgte at stikke F i ansigtet. Gerningsmanden stak F i maven med kniven. Han så ikke andre knivstik. Gerningsmanden kunne han ikke huske, hvordan så ud. Gerningsmanden havde mørkeblåt træningstøj på. Foreholdt afhøringsrapport, bilag X-1-1-1, side 4, vedstod vidnet forklaringen, men havde i dag svært ved at huske detaljerne. Gerningsmanden var brun i huden, men han vidste ikke, om han var palæstinenser. Der var hætte på joggingsættet. Foreholdt politirapport, bilag X-1-1, forklarede han, at gerningsmanden ikke var afrikansk af udseende eller somalisk. Han havde læst om knivstikkeriet på Facebook, men ikke set konkret efterlysning.

V6 har forklaret, at han var på bakken til blå mandag. Han så ikke episoden på Rodeobanen. Da de skulle hjem mødtes de med . De forlod bakken. Ude i skoven blev de anråbt af nogle drenge, der fulgte efter. bad dem løbe. Drengene indhentede dem. F løb på vejen og blev angrebet. De var 7 personer, der angreb. Det var kun F, som de angreb. Der var slag, spark og knivstikkeri. Vidnet var få meter fra angrebet. F blev slået med en kæp. F faldt og blev sparket. F snublede over vidnets fod. Vidnet så kniven. Gerningsmanden med kniven svingede med kniven og var tæt på at ramme F i hovedet. Gerningsmanden stak ham i ballen og maven. råbte stop, stop, stop. De forlod stedet. Det var alene et angreb på F. Gerningsmanden havde mørkt hår og mørkeblåt eller sort joggingtøj. Det lignede tøj af mærket Nike. Gerningsmanden var indvandrer, men ikke afrikaner. Gerningsmanden var ikke hvid, men mørk. Foreholdt afhøringsrapport, bilag X-1-5-1, side 4, vedstod vidnet beskrivelsen. Han havde læst om sagen i medierne. Han vedstod referatet fra fotokonfrontationen.

V7 har forklaret, at han var til stede i Dyrehaven med sin klasse. De var i alt ca. 12 personer, som også samlet forlod bakken med den voksne V1. Han så tvisten ved Rodeobanen, og de skubbede til hinanden, og der var skældsord. Det var F og V5, der deltog i tvisten. F slog en af dem på kæben. Tvisten stoppede, da voksne kom til. I den anden gruppe var de 3-4 personer. Ham, der blev slået, tog sin telefon og ringede til andre for at tilkalde assistance. Det antager han, da de senere blev angrebet af en større gruppe. En af personer ved Rodeobanen deltog i overfaldet i skoven. De gik alle på vej ud af bakken mod stationen. De kom alle løbende bagfra og råbte. De gik direkte efter F, som de begyndte at slå. De havde forinden samlet kæppe op. Han kunne ikke sige, hvor mange der angreb, men måske 13 personer. Vidnet stod og observerede. De fik forurettede ned ved at slå. De sparke F. F kom op igen. F stod alene mod ham, der havde en kniv. F blev stukket. F faldt og blev stukket. F blev stukket ved ribbenet og ved balden. Gerningsmanden havde mørkt joggingsæt på, som var et helt sæt. Gerningsmanden og de andre gik mod bakken igen. Han så billederne på Facebook, og ved fotokonfrontationen ved politiet pegede han på 2 personer. Foreholdt bilag X-1-10, side 4, og bilag F-1-1 bekræftede vidnet forklaringen. Der var ikke andre, der havde samme joggingsæt på. Gerningsmanden, der stak med kniven, havde samme joggingsæt på, som personen på fotoet. Foreholdt side 3 vedstod vidnet forklaringen, der tillige var på baggrund af samtaler med klassekammerater. Han så ikke stik nr. 2. Vidnet så alene det ene stik ved brystet. Gerningsmanden var nok tyrker – det vil sige mellembun. Gerningsmanden havde ikke kasket på. Han kunne huske joggingsættet. Han så ikke andre i mørk joggingsæt. Gerningsmanden stod med ryggen til, så han så ikke gerningsmandens ansigt. Han havde set gerningsmanden forinden på bakken, hvor de fik ”snaps” af piger. Gerningsmanden var sammen med en pige. Foreholdt forklaringen til politirapporten, side 5, vedstod vidnet ikke forklaringen om, at joggingsættet var blå.

V8 har forklaret, at han var på bakken og mødte nogle han kendte. Han mødte en ven på bakken. De hyggede sig og mødte nogle af vennens venner og en af vidnets venner. De var 3 personer og gik mod Dragen. De mødtes med T, som vidnet havde mødt før. De var herefter en gruppe på 4-5 personer. Han og hans ven forlod gruppen for at spise. Der blev ringet til vidnet. Vidnet fik at vide, at en af vennerne var blevet slået ved Rodeobanen. De tog derhen, men der var ikke noget. De ledte efter dem og fandt dem efter ca. 10 minutter ved rutsjebanen. De var flere sammen ca. 5 personer herunder F. De havde sagt undskyld til hinanden vedrørende Rodeobanen. Vidnet gik efter, at vidnets mor havde ringet til ham. Der var blevet sagt noget om dem. De var ved indgangen til bakken. Da vidnet var få meter fra bakken, så han T have en kniv i hånden. Vidnet valgte at løbe fra stedet. Foreholdt forklaring til politirapporten, bilag C-9-1-1, side 2, forklarede vidnet, at han ikke havde sagt, at det ville

gå galt. T kom ind på pizzeriaet, da de var ved at være færdige. T fik et stykke pizza af vidnet. Han så T løbe mod drengen, der blev stukket ned, og han så T med kniven. Han så T løbe mod drengen. Til side 5 vedstod vidnet forklaringen. Han så ikke selve knivstikkeriet. Til side 5, 4. afsnit, bestred vidnet at have forklaret således. Han så T have kniven nede langs siden. Vidnet havde taget en anden sti end T. Til side 5, spørgsmål fra forsvareren, forklarede vidnet, at T løb frem mod forurettede og havde kniven. Foreholdt fotos i bilag F-1-1 bekræftede vidnet, at han genkendte T på fotoet. Han så ikke forurettede blive stukket, men hørte skrig. Han kunne ikke beskrive kniven nærmere. Han så knivbladet. Der var lidt lyst og lidt mørkt. Foreholdt video, klippet ved udgangen ved Cirkusrevyen, kunne tiltalte genkende sig selv med sort og hvid på trøjen. Han kunne genkende den anden i sort, som han der ringede med telefonen. De skulle ikke mødes på grund af episoden ved Rodeobanen. Han havde kasket og jeans på. Han så flere drenge med kæppe. Han meldte sig ikke med det samme efter, at han så politiets efterlysning. Til bilag C-9-1-1, side 3, vedstod vidnet forklaringen. Han havde ikke selv noget at skjule. Han nåede ned til stationen og talte med politiet. De visiterede vidnet og tog foto. Han fortalte ikke politiet om, hvad han havde oplevet. Foreholdt video genkendte vidnet T. Personen på videoen på vej mod dem sagde, at de andre drenge havde sagt noget om dem. Han kender ikke ham i den røde trøje. Vidnets venner stod udenfor bakken, og vidnet så ikke, om de havde kæppe.

V9 har forklaret, at han kender tiltalte, og at de er barndomsvenner. Han var på bakken den pågældende dag og var sammen med T. Vidnet mødte en gruppe, som han kendte fra fodbold. Han hyggede sig med T. Han var ikke til stede ved Rodeobanen. De tog hjem ca. kl. 21-22. Han havde ikke hørt om ballade på bakken. Han forlod bakken sammen med T. T kendte ikke gruppen og gik bagved vidnet. T kom op mod vidnet. Han så ikke noget slagsmål eller ballade. Han så ikke, at T var involveret i noget. De tog mod stationen. På stationen var der politi. De stødte på masser af piger på bakken. Foreholdt foto fra video genkendte han sig selv iført sort trøje. De andre var dem, som han kendte. Foreholdt video fra udgangen genkendte vidnet sig selv (sort tøj og med bare ben). T var længere tilbage. Der skete ikke noget, da de var gået ud. Han genkendte T på videoen, men ikke de andre. T kom op til vidnet, og han vidste ikke, hvor de andre personer var. Det var kun vidnet og T, der tog til stationen. Forevist foto fra Peter Lieb kunne han ikke huske, om de gik den vej mod stationen. De gik på en sti mod stationen.

Af personundersøgelse af den 15. maj 2018 fra Retspatologisk Afdeling fremgår det, at søgte fik foretaget en traume-CT af brystkasse, bughule og rygsøjle. CT viste sammenklappet lunge på højre side og ingen læsioner af bugorganer eller brud af knogler:

"Undersøgte havde tre stik-/snitsår:

Et i højre side af brystkassen.

Et i venstre balde på overgangen til mellemkødet, målende 2 cm i længden.

Et i højre balde på overgangen til ydersiden af låret, målende 1,5 cm i længden.

De to stiksår på balderne var uden pågående blødning og blev vurderet overfladiske af den vagthavende ortopædkirurgiske læge. Stiksåret på højre side af brystkassen havde penetreret huden indtil lungehulen og undersøgtes lunge var derfor klappet sammen. Undersøgte fik anlagt et lungehule

dræn, men fortsatte med at vise tegn på tilstedeværelse af luft under overtryk i lungehulen, hvorfor undersøgte fik anlagt et ekstra lungehuledræn.

Alle tre stiksår blev sammensyet og undersøgte blev overflyttet til Intensiv afdelingen hvor undersøgte havde et ukompliceret 1. døgn og herefter blev overflyttet til pædiatrisk afdeling.

Undersøgte fik fjernet sine lungedræn den 17-05-2018 og blev udskrevet den 18-05-2018 med opfølgnings og fjernelse af sting hos egen læge.

Undersøgelsen viste:

En efter det oplyste 14-årig dreng med alderssvarende udseende. Legemsbygningen var normal og ernæringstilstanden middel. Undersøgte angav, at han var 175 cm høj og vejede 60 kg.

Undersøgte fremstod træt og smertepåvirket. Undersøgte medvirkede villigt til undersøgelsen i det omfang, der var muligt. Undersøgte forekom ikke påvirket af alkohol eller euforiserende stoffer, men muligt påvirket af smertestillende medicin.

Der fandtes ingen punktformede blodudtrædninger i øjenlågshuden eller i ansigtshuden i øvrigt

Af tegn på vold påvistes:

1. På håndfladesiden af højre underarm, ca. 3 cm under albueniveau, en uregelmæssig, rødbrun, delvis skorpedækket hudafskrabning målende 1 x 0,5 cm.
2. På håndrygsiden af højre underarm, ca. 1 cm under albuen, en længdegående, stribeformet, delvis ophelet, delvis skorpedækket hudafskrabning målende 3 x 0,5 cm.
3. På indersiden af venstre underarm, ca. 2 cm under albueniveau, en værgående, stribeformet, brundig, delvis ophelet, delvis skorpedækket hudafskrabning målende 3 x 0,3 cm.
4. På højre side af brystkassen, ca. 5 cm under højre brystvorte i midtlinjen, et længdegående stiksår målende 1,5 x 0,2 cm, sammensyet med 3 sting.

Undersøgte oplyste, at han ikke kunne huske, hvor hudafskrabningerne på begge underarme stammede fra.

KONKLUSION

Ved undersøgelsen den 15-05-2018 kl. 00:55 af F ... fandtes en efter det oplyste 14-årig dreng med alderssvarende udseende. Undersøgte fremstod træt og smertepåvirket, men medvirkede villigt til undersøgelsen i det omfang, der var muligt. Undersøgte forekom ikke påvirket af alkohol eller euforiserende stoffer, men muligt påvirket af smertestillende medicin.

Der fandtes ingen punktformede blodudtrædninger i øjenlågshuden eller i ansigtshuden i øvrigt.

Af hospitalsjournalen fremgår, at undersøgtes værdier med puls og blodtryk var normale ved indbringelse til Rigshospitalets Traumecenter og at der på intet tidspunkt i behandlingsforløbet er indgivet blodprodukter.

Når det i sagen oplyste sammenholdes med undersøgelsesresultaterne påvistes af tegn på vold på højre side af brystkassen et sammensyet stiksår (4) med stiklæsion gående gennem brystvæggen og endende i højre lunge, som fandtes sammenklappet. Der var luft under overtryk i højre lungehule. Denne læsion var frisk og opstået ved skarp vold, meget vel som i sagen oplyst ved stik med kniv. Stikkanalens dybde var mindst brystvæggens bredde og man kan ikke udtale sig omkring stikkanalens retning.

Det er endvidere oplyst i hospitalsjournalen, at der var blevet påvist to snitsår på henholdsvis højre og venstre balde. Begge snitsår blev vurderet overfladiske af vagthavende Ortopædkirurg. Det var ikke muligt, grundet undersøgtes tilstand, at inspicere de pågældende snitsår ved den retsmedicinske undersøgelse og man kan derfor ikke udtale sig nærmere om stiksårenes karakter.

Af yderligere tegn på vold påvistes hudafskrabninger på højre og venstre underarm (1-3). Disse var af ældre dato, opstået ved let stump vold forud for hændelsestidspunktet.

På det foreliggende må det antages, at undersøgte har været i livsfare, idet undersøgte uden den akutte, kompetente lægelie behandling næppe havde overlevet."

Tiltalte er tidligere straffet

ved Frederiksbergs rets dom af 21. marts 2018 med fængsel i 1 år og 6 mdr. som kombinationsdom, hvor 1 år og 2 mdr. blev gjort betinget, for blandt andet overtrædelse af straffelovens § 288 og § 244.

Udlændingestyrelsen har den 19. oktober 2018 udtalt, at T har haft lovligt ophold i Danmark i 7 år og 11 måneder.

Ungerådet har den 1. november 2018 udtalte følgende:

"Såfremt retten finder, at sagen kan afgøres med en ungdomssanktion, jfr. Straffelovens § 74a, finder Ungesamrådet T egnet til at modtage en sådan sanktion med vilkår om, at han

- i 2 år undergives tilsyn af de sociale myndigheder og efter de sociale myndigheders nærmere bestemmelse undergiver sig socialpædagogisk behandling
- I de første indtil 2 måneder anbringes på en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge
- og herefter i indtil 12 måneder anbringes på en døgninstitution eller et godkendt opholdssted

samt i øvrigt efterkommer pålæg fra de sociale myndigheder om opholdssted, herunder tilbageførsel til eller fortsat anbringelse på sikret afdeling eller på en døgninstitution eller godkendt opholdssted indenfor de længstetider, der er fastsat i straffelovens § 74a. stk. 2, 2. pkt.

Det vurderes, at T umiddelbart ikke er egnet til en hel eller delvist betinget dom med vilkår om samfundstjeneste."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han modtager medicinsk behandling, der hjælper ham med at kunne koncentrere sig. Han tror ikke, at han vil kunne få medicinen i Pakistan. Han kan ikke huske noget fra sin tid i Pakistan. Han har familie i Pakistan, men ikke nogen han ringer og taler med. Hans mors søskende er i Pakistan. Han kom til Danmark, da han var 7-8 år gammel. Han blev smidt ud af folkeskolen på grund af slagsmål. Han boede før varetægtsfængslingen hos sin mor. Han har nu fået et tættere forhold til sin storebror. Han har et godt forhold til sin lillesøster. Han har onkler og tanter i Danmark. Han har ikke det bedste forhold til sin far. Hans fremtidsplaner er 9. klasse og produktionsskole. Han vil gerne uddanne sig til elektriker. Han vil være villige til at deltage i en ungdomssanktion.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 19. juni 2018.

Retten's begrundelse og afgørelse

På baggrund af vidneforklaringerne sammenholdt med personundersøgelsen vedrørende skaderne på forurettede F finder retten det bevist, at F blev udsat for et overfald, som det er beskrevet i anklageskriftet med undtagelse af slag i hovedet.

Spørgsmålet er herefter, om tiltalte T er gerningsmanden.

T har genkendt sig selv på videoen, hvor han forlader Bakken iført blå træningstøj.

Vidnerne har generelt beskrevet gerningsmanden, som iført blå eller mørkt træningstøj og af anden etnisk oprindelse end dansk og med en mørk hudfarve. Vidnet V8 var en del af gruppen omkring tiltalte T og har forklaret, at tiltalte var i besiddelse af en kniv og var på vej mod gruppen med forurettede. Dette er i overensstemmelse med videooptagelsen af tiltalte ved udgangen fra Bakken. På den baggrund tilsidesættes forklaringen fra tiltalte om, at han alene forlod bakken sammen med sin ven V9 for at gå mod stationen.

Tiltalte var efterfølgende ikke i besiddelse af det blå træningstøj.

Efter en samlet vurdering af beviserne finder retten, at tiltalte er gerningsmanden.

Straffen fastsættes til fængsel i 2 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1.

Straffen omfatter også den betingede straf i dommen af 21. marts 2018, jf. straffelovens § 61, stk. 2.

Retten har ved udmålingen af straffen lagt vægt på lovovertrædelsen grovhed og oplysningerne om tiltaltes person. Retten har i skærpene retning lagt vægt på, at tiltalte tidligere er straffet for røveri ved om af 21. marts 2018, og at forholdet er begået få måneder herefter og i prøvetiden. Forholdet er begået efter ikrafttræden af lov nr. 358/2018 om skærpelse af straffen med indtil 2/3 ved grov vold begået med kniv.

Retten tager udvisningspåstanden til følge i medfør af udlændingelovens § 26, stk. 2, da udvisningen ikke med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Retten har herved lagt vægt på

Betingelserne i udlændingelovens § 23, nr. 1, jfr. § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 2, jf. § 26, stk. 1, for at udvise tiltalte er opfyldt. Da udvisning imidlertid med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, tildeles tiltalte alene en advarsel, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1. Retten har herved navnlig lagt vægt på, at tiltalte er under 18 år, at han kom til Danmark som barn, og at han har en begrænset tilknytning til Pakistan.

Tiltalte har erkendt opgørelsen af skadelidtes krav i punkt 1-4 vedrørende tøj. På baggrund af skadelidtes forklaring sammenholdt med kvittering for iphonen finder retten det bevist, at skadelidte har lidt et tab på 5.497 kr. Udgift til svie og smerte er ikke dokumenteret med lægeerklæring og henvises til civilt søgsmål. På den baggrund og sammenholdt med afgørelsen af skyldsspørgsmålet tager retten erstatningspåstanden til følge som nedenfor bestemt.

Efter karakteren af skaderne finder retten ikke, at der er grundlag for at tilkende F godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 2 år og 6 måneder.

Tiltalte tildeles en advarsel om udvisning.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til F... 7.547 kr.